

Všechnu naději jsem složil v Hospodina. On se ke mně sklonil, slyšel mě, když o pomoc jsem volal. Vytáhl mě z jámy zmaru, z tůně bahna, postavil mé nohy na skálu, dopřál mi bezpečně kráčet a do úst mi vložil novou píseň, chvalozpěv našemu Bohu. Uvidí to mnozí a pojme je bázeň, budou doufat v Hospodina.

Blaze muži, který doufá v Hospodina, k obludám se neobrací, ani k těm, kteří se uchylují ke lži. Mnoho divů jsi už vykonal, můj Bože, Hospodine, ve tvých úmyslech s námi se ti nevyrovná nikdo. Chci je rozhlašovat, mluvit o nich, je jich tolik, že je vypovědět nelze. Obětní hod ani oběť přídavnou sis nepřál, nýbrž protesals mi uši; nežádals oběť zápalnou ani oběť za hřích.

Tu jsem řekl: Hle, přicházím, jak ve svitku knihy o mně stojí psáno.

Plnit, Bože můj, tvou vůli je mým přáním, tvůj zákon mám ve svém nitru. Zvěstoval jsem spravedlnost ve velikém shromáždění. Že v tom svém rtům nezbraňuji, viš sám, Hospodine. Spravedlnost tvou jsem ve svém srdci neskrýl, hovořil jsem o tvé pravdě a tvé spáse. Nezatajil jsem tvé milosrdenství a věrnost velikému shromáždění. Ty mně, Hospodine, neodepřeš svoje slitování.

Kéž mě stále opatruje tvoje milosrdenství a věrnost! Tolik zla mě obklopilo, že mu není počtu. Postihly mě moje nepravosti, že nemohu ani vzhlédnout.

Je jich víc než vlasů na mé hlavě, odvahu jsem pozbyl.

Hospodine, rač mě vysvobodit, Hospodine, na pomoc mi pospěš! Ať se zardí hanbou všichni, kteří mi o život ukládají a vzít mi jej chtějí, ať táhnou zpět, ať se stydí ti, kdo mi zlo přejí.

Za svou hanebnost ať vzbuzují úděs ti, kdo mi říkají: "Dobře ti tak!"

Ať jsou veseli a radují se z tebe všichni, kteří tě hledají; ať říkají stále:

"Hospodin je velký"

ti, kdo milují tvou spásu.

Ač jsem ponížený ubožák, Panovník přec na mě myslí.

Tys má pomoc, vysvoboditel můj, neotálej už, můj Bože!

Žalm 40